



Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg  
lov@ft.dk

Kirsten Normann Andersen  
Kirsten.Normann.Andersen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E [bm@bm.dk](mailto:bm@bm.dk)

[www.bm.dk](http://www.bm.dk)

CVR 10172748

Sundheds- og Ældreudvalget har i brev af 14. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 578 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

14. marts 2019

**Spørgsmål nr. 578:**

”Vil ministeren oplyse, hvilke krav der i dag stilles til den påkrævede sundhedsfaglige dokumentation ved bevilling af udvidet helbrestillæg til fodbehandling, herunder om dokumentationen skal udarbejdes af en autoriseret sundhedsperson, som skal leve op til autorisationslovens § 20, stk. 1, eller om den faglige vurdering kan laves af enhver?”

**J.nr.** 19/03456

**Svar:**

Hjælp til fodbehandling efter det udvidede helbrestillæg er et supplement til den fodpleje, der kan foretages af hjemmeplejen, og til de fodbehandlinger, der kan gives tillæg til efter reglerne om det almindelige helbrestillæg (bl.a. visse behandlinger ved fodterapeuter).

Ordnningen med udvidet helbrestillæg er målrettet de pensionister, som ikke har en funktionsnedsættelse, men som alligevel har behov for fodbehandling, og de pensionister med funktionsnedsættelse, som har brug for fodbehandling, der ligger ud over den behandling, der kan varetages af hjemmeplejen.

Ved ansøgning om udvidet helbrestillæg til dækning af udgifter til fodbehandling skal kommunen vurdere, om udgiften er nødvendig. Kommunen skal i denne sammenhæng se på pensionistens økonomi, men også på karakteren af behandlingsbehovet.

Der er ikke fastsat nærmere regler om, hvilken dokumentation der skal foreligge i en ansøgningssag, eller hvem der skal udarbejde den. Der gælder ikke et krav om autorisation, men kommunen skal naturligvis sørge for, at afgørelsen træffes på et fagligt grundlag. Da der kun kan gives udvidet helbrestillæg til fodbehandling, når det drejer sig om fodbehandling, der ikke kan ydes tilskud til efter sundhedsloven (kapitel 15 og 42) eller kan bevilliges efter servicelovens § 71, så vil kommunerne nødvendigvis skulle foretage en faglig vurdering af behandlingsbehovet og alle muligheder for økonomisk hjælp mv.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at når der oprindeligt ikke blev indført et krav om, at fodbehandling skal udføres af statsautoriserede fodterapeuter, så skyldes det bl.a., at reglerne skulle gøre det muligt at videreføre kommunal praksis, samt at reglerne skulle gøre det muligt for pensionister at fortsætte med behandling hos den behandler – herunder fodplejere – som pensionisten allerede benyttede og var tryk ved.

Jeg har ved tidligere lejlighed oplyst, at der arbejdes på at revidere reglerne om helbrestillæg i regi af sammenhængsreformen. I den forbindelse kigger man også på, om reglerne i forhold til fodbehandlinger stadig stemmer overens med det behov og formål, som lå til grund, da reglerne blev lavet. Dette arbejde pågår fortsat, og mulige modeller for forenkling og forbedring er under udarbejdelse.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen